

Lieta T-410/03

Hoechst AG **pret** **Eiropas Kopienu Komisiju**

Pieteikums par iestāšanos lietā — Interese par lietas iznākumu —
Aizliegtā vienošanās

Pirmās instances tiesas rīkojums (piektā palāta) 2004. gada 16. decembrī . . . II - 4453

Rīkojuma kopsavilkums

Process — Iestāšanās lietā — Pieņemamības nosacījumi — Interese par lietas iznākumu — Prāva par Komisijas lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta 1. punkta pārkāpums, atcelšanu — Prāva, kas aprobežojas ar prasītājam uzliktā naudas soda atcelšanu vai samazināšanu — Personai, kas iesniegusi pieteikumu par iestāšanos lietā, piešķirtās pilnīgās imunitātes neapstrīdēšana — Intereses neesamība

(Tiesas Statūtu 40. panta 2. daļa un 53. panta 1. daļa)

Intereses par lietas iznākumu jēdziens Tiesas Statūtu 40. panta otrās daļas izpratnē, kas piemērojama procesam Pirmās instances tiesā atbilstoši minēto statūtu 53. panta pirmajai daļai, ir jādefinē attiecībā uz pašu prāvas priekšmetu un ir jāuztver kā tieša un pastāvoša interese par pašiem prasījumiem, un nevis kā interese attiecībā uz izvirzītajiem pamatiem vai argumentiem. Ar lietas “iznākumu” ir jāsaprot lietu izskatošās tiesas galīgais lēmums, kurš ietverts sprieduma rezolutīvajā daļā. Lai lemtu par pieteikuma par iestāšanos lietā pieņemamību, ir īpaši jāpārlicinās, ka apstrīdētais lēmums tieši skar personu, kas iestājusies lietā, un ka tās interese par lietas iznākumu ir konkrēta. Šajā kontekstā ir jānošķir personas, kuras iesniegušas pieteikumu par iestāšanos lietā, pierādot tiešu interesi par lēmumu par noteikta tiesību akta atcelšanu, un personas, kuras pierāda tikai netiešu interesi par lietas iznākumu, jo tās atrodas līdzīgā situācijā kā viens no lietas dalībniekiem.

Tieša un pastāvoša interese vairumā gadījumu nepastāv, ja uzņēmums, kas ir piedalījies aizliegtās vienošanās noslēgšanā, taču atbilstoši Komisijas lēmumam bauda pilnīgu imunitāti, jo tas ir bijis pirmais uzņēmums, kas iesniedza noteicošos pierādījumus izmeklēšanas laikā, attiecībā uz prasību atcelt tiesību aktu, ko cēlis cits uzņēmums, kurš bija piedalījies aizliegtās vienošanās noslēgšanā pretēji šim pašam Komisijas lēmumam, ciktāl saskaņā ar to ir uzlikts naudas sods, un ar kuru šis uzņēmums pieprasa to uzskatīt par tādu uzņēmumu, kurš sadarbojās pirmais. Tā kā lēmuma, ar kuru piešķir pilnīgu imunitāti personai, kas iesniegusi pieteikumu par iestāšanos lietā, tiesību normas nav pamata prāvas priekšmets, spriedums, kas atceļ vai groza lēmumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, neietekmē tiesību normas lēmumā, kas attiecas uz personu, kas iesniegusi pieteikumu par iestāšanos lietā.

(sal. ar 14., 19., 22. punktu)